

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CLXXXIX. Differentia 1. Secundùm leges concipitur sententia in personam
procuratoris, vel eum, qui producit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

CLXXXIX.
DIFFERENTIA I.

Secundum leges concipitur sententia in personam procuratoris vel eum, qui producit. l. 1. C. De sent. & interloc. om. Iuacum l. si procurator. §. 1. ff. De dol. malis & met. except. secus iuxta Canones. c. Licet. De probation. c. Querelam. De ch. Galvan. 25

LEGIS 1. ciuita tenor est. Non videtur nobis rationem habere sententia, quae non procuratorem, sed ipsam dominam litis condemnat, cuius persona in iudicio non fuit. Vbi Gottifredus. Sententia nulla est, si litigante procuratore sententia in personam domini concipitur. Cur. Procurator siue ab initio litem exercuit, siue lite composita iudicis sententia damnandus est. l. 31. ff. De negot. l. 20. ff. iudicatum solvi. l. liberto circ. fin. ff. De integ. restitut. l. temere. ff. De procurat. Sententia igitur condemnatoria, imò & abolutoria secundum leges in procuratorem concipitur.

Nam initium obligationis ex persona procuratoris sumitur, fitque quidam quasi contractus cum illo ab adversario, & iudice. l. quacunquess. De action. & oblig. Vade per litem contestationem dominus litis efficitur, adeoque sententiae verba in ipsius personam concipi debent. l. si procurator §. 1. ff. De doli mali & metus except. l. Nulla dubitatio C. eod. Speculator. tit. De sent. §. qualiter autem. n. 6.

II. Hunc modum procedendi quamvis Camera Spirensis probè norit, non observare tamen Andr. Gaill notat l. 1. obs. tit. n. 2. Nam causae isthæ non aliter, quam per procuratores aguntur, & tamen sententiae concipiuntur indistinctè in personam domini, quamvis nunquam

praesens fuerit. Ordinat. par. 1. tit. 25. Excipiuntur tamen causa iniuriarum, in quibus sententia in procuratorem fertur arbitrio iudicis, et enta qualitate, & gravitate iniuriarum, idque propter infamiam, quae talem sententiam sequitur, evitandam. Nam iniuriarum, siue criminaliter, siue civiliter intentata infamiam & ignominiam condemnatis irrogat. l. 1. & l. Athletas §. fin. l. furti §. qui iussu ff. De his qui not. infam. l. iniuriar. & l. non damnatos. C. eod. Et est communis, nisi quod aliqui iniuriam modicam excipiunt, per text. in c. Cùm re. De re iud. vbi Gloss. in v. Minima quia de modico non curat praetor. l. Scio ff. De test. in integr. Gloss. ibid. in v. In summam. sic actio de dolo non datur pro modico. l. si oleum in fin. cum l. sequ. ff. De dolo. Neque restitutio in integrum obtinet, cum modica laesio fuit. Huius rei consideratio causam dedisse videtur privilegio illi, de quo Tholosan l. 32 c. 24 n. 20. Personis illustribus, filiis, & uxoribus earum indultum est, ut per procuratorem agere, vel defendere pro iniuria liceat. l. 1. §. fin. De consir. princ. c. privilegia. Dist. 3. Laedi enim verò dignitatem ordinis existimabant, si reatu nondum planè perspecto, vel ut accusatores, vel ut rei coram tribunali starent.

III. Sed harum subtilitatum nulla vel minima in foro Ecclesiae ratio habetur. c. Licet. de procur. Glossa singular. in c. Suscitata.

v. Monasterium de in integr. restit. Guido in Decis. 43. Nec legita abnuunt, sententiam in dominum ferendam esse. Primum in causa matrimoniali. Gloss. in l. Nihil C. de procur. Secundo, cum dominus in iudicio praesens est. Bald. in l. i. C. de consuet. & interloc. iudic. Tercio, quando procurator lite contestata ad unum actum tan-

tum, non vero ad totam causam peccatandam constitutus est. Bald. eod. Denique excipienda est sententia interlocutoria minus praedicialis, Bald. in l. Quorjes. C. De sent. v. Andr. Gaill. l. 2. q. 1. ser. 102 Socinum Regal. 3. 16. M. rant. Bar. 6. iudicior. §. De sent. num. 112.

CXC.

DIFFERENTIA. 2.

Iure civili cum Iudices discordant, plurium sententia valet. l. Duo ex tribus. 39. ff. de re iudic. At Iure Canonico non valet contra eum, qui est criminaliter damnatus, sed concors omnium sententia requiritur.

c. Si quis Episcopus. 6. Q. 4. & c. 3. de iudic. Bartol.

141. Ioan. Bapt. à S. Blasio 148.

I. Celsi definitio est in l. citata. Duo ex tribus uno absente iudicare non possunt: quippe omnes iudicare iussi sunt. Sed si adlit, & contra sentiat, statim duorum sententia. Quid enim minus verum est, omnes iudicasse? Vnius vero pluribus indubitato nulla sententia est. l. Cum Magistratus. C. Quando provocare non est necesse. ubi Imp. Gallian. & Valer. Cum Magistratus datos iudices, & unum ex his pronuniasse proponas, non videtur appellandi necessitas fuisse, cum sententia iure non teneat. Igitur (Gottifredus ibi) sententia ab uno ex pluribus delegatis lata non valet, & nulla est. Me. noch. Casu 187.

II Inter Canones extat c. 1. & 2. l. 9. cit. eiusd. tenoris, quod in discordia, plurium sententia non sit ferenda. Si quis Episcopus (6. Q. 4) in aliquibus causationibus iudicatur, & viderit ipsos Episcopos, qui in provincia sua sunt, iudicio discrepare, & alii videantur eum, qui iudicatur, iustificare, alii condemnare, pro defensione huius defensionis placuit

sancto Concilio, ut de provincia vicina alter Metropolitanus convocetur, ut per eum confirmetur, quod secundum relictum placuerit canonem. Verum hic Glossa obicit in c. Submittitur. Dist. 21. contrarium definitum esse, ut nimirum omnibus controversijs ad superiorem iudicem eatur, sed illud non observatur, cum vel partes inter se conveniunt, debilio modo, vel diversum statuto aliquo definitur, quemadmodum in praesenti casu fit.

III. Clarior est c. Prudentiam. De off. & potest. iudicis deleg. propositio. Cum causa committitur tribus delegatis cum clausula Quid si non omnes, & priusquam appareat de impotentia tertij, residuos ad cognitionem causae procedere non debere: & si processerint, irritum fore. Integrum enim iudicium censetur, quod plurium sententiis confirmatur, & mandati excedere fines probatur, qui circa formam rescripti accepti praesumit iudicare. v. Barb. in c. cit. Prudentiam.

CXCI.